

บทที่ ๓

วิธีค่าเฉลี่ยในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายเพื่อวิเคราะห์การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งศึกษาและเปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ ๔ จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว อันได้แก่ เพศ อันดับ-การเลือกสอบเข้า และสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อันได้แก่ รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดาและอาชีพของมารดา ตลอดจนศึกษาความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระ มีรายละเอียดและขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ ๔ ที่เลือกสาขาวิชาเอกแล้วและลงทะเบียนเรียนในภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๓๑ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งทั้งหมดมีจำนวนทั้งสิ้น ๔๘๘ คน มาเป็นกรอบในการสุ่ม

ในการสุ่มใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สาขาวิชาเอกเป็นตัวแปรจำแนก (stratified Variable) ขั้นตอนในการสุ่ม มีดังนี้

1. คำนวณหาขนาดห้องที่ห้องของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรเป้าหมายทั้งหมด ๔๘๘ คน โดยใช้สูตรสำหรับขนาดห้องกลุ่มตัวอย่างเพื่อการประมาณค่าสัดส่วนจากสูตร (สุวัฒนา สุวรรณtechnic ๒๕๒๙ : ๘๔)

$$\hat{n}_{pm} = \frac{NZ^2}{4NE^2 + Z^2}$$

เมื่อ \hat{n}_{pm} คือ ขนาดที่พอดีของกลุ่มตัวอย่างในการประมาณค่า
กิจกรรมเชื่อมัน ($1 - \alpha$) โดยที่ค่าประมาณจะไม่
คลาดเคลื่อนจากค่าที่เป็นจริงเกิน E

N คือ จำนวนสมาชิกหั้งหมกในประชากรเป้าหมาย

Z คือ ก่าจากโคงปกติ ณ ก่าແน่งที่พื้นที่โคงปกติห่าง เท่ากับ $\frac{\delta}{2}$ ซึ่งค่า δ จะมาจากที่กรงกลางของโคงปกติให้
เป็น $(1 - \alpha)$

E คือ ขนาดของความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยังจะยอมรับได้

ถ้านั้นเมื่อมีขนาดประชากรนิสิตศึกษา 488 คน ยอมให้มีความคลาดเคลื่อน^{ให้ไม่เกิน .05} กิจกรรมเชื่อมัน 95% ห้องใช้กลุ่มตัวอย่างนิสิตศึกษาจำนวน 215 คน (ถ้าต้องการคำนวณให้ในภาคบูรณาภรณ์ ก.)

2. คำนวณขนาดที่พอดีของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชาเอก จากสูตร Proportional Allocation (นิยม ปุราคำ 2517 : 162) โดยถือว่าความแปรปรวนของสัดส่วนประชากรในแต่ละสาขาวิชาเอกในแต่ละห้องกับและค่าใช้จ่ายในการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชาเอกเท่ากัน

$$Opt n_h = \left[\frac{\frac{N_h}{L}}{\sum_{h=1}^L N_h} \right] N_0$$

เมื่อ n_h คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม

N_h คือ ขนาดของประชากรกลุ่ม

$\sum_{h=1}^L N_h$ คือ ขนาดของประชากรหั้งหมก

N_0 คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างหั้งหมก

จากการใช้สูตรคำนวณเพื่อหาจำนวนขนาดนิสิตนักศึกษาที่พอเหมาะสมในแต่ละสาขาวิชา จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณໄค์ในบางสาขาวิชามีจำนวนน้อยมากคือ 1 หรือ 2 คนเท่านั้น เช่นในสาขาวิชาชีรภิทยา สหภิทยา เป็นต้น ผู้วิจัยเกรงว่าจะไม่ได้รับแบบสอบถามส่งกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้อันจะทำให้ข้อมูลที่ได้มาสนใจในกลุ่มสาขาวิชาเหล่านี้ขาดหายไป จึงใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่าขนาดที่คำนวณໄค์เฉพาะในสาขาวิชาเหล่านี้เท่านั้น การปรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แสดงไว้ในตารางที่ 3

3. สรุปรายชื่อนิสิตนักศึกษาจากแต่ละสาขาวิชาเอกสารจำนวนที่คำนวณໄค์ โดยวิธี
สุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

คุณบัญชัยทรัพย์การ อุปกรณ์และมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มทั่วไปที่ห้องเรียนที่ไก้จากการคำนวณ จำนวนแบบสอนตามที่ส่งทางไปรษณีย์และที่ไก้รับ^ก
กลับคืน (เฉพาะแบบสอนตามที่ไก้) จำนวนกิจกรรมสาขาวิชาเอก

(หน่วย : คน)

สาขาวิชาเอก	ประจำกร	คำนวณไก้	จำนวนที่ส่ง	กลับคืน	ร้อยละ
คณิตศาสตร์	25	11	11	10	90.91
เคมี	90	40	40	36	90.00
เคมีศึกกรรม	30	13	13	11	84.62
ชุลเชื้อวิทยา	47	21	21	18	85.71
ชีววิทยา	10	4	5	4	80.00
ชีวเคมี	17	7	7	6	85.71
เชรานมิกส์	15	7	7	4	57.14
เทคโนโลยีเครื่องเหล็ก	11	4	5	1	20.00
เทคโนโลยีทางอาหารและเทคโนโลยี	49	22	22	19	86.36
ทางชีวภาพ					
ชีววิทยา	3	1	3	1	33.33
พุกน้ำศาสตร์	6	3	5	2	40.00
พับซุกศาสตร์	16	7	7	6	85.71
โพลิเมอร์และลิ่งหอ	14	6	6	3	50.00
พลิกส์	37	16	16	12	75.00
รังสีประยุกต์	4	2	4	2	50.00
วิทยาการคอมพิวเตอร์	6	3	5	4	80.00
วิทยาศาสตร์ทางทะเล	6	3	5	2	40.00
วิทยาศาสตร์ทางภาคใต้และเทคโนโลยี	17	7	7	7	100.00
การพิมพ์					
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	17	7	7	3	42.86
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	6	3	5	4	80.00
สถิติ	58	26	26	24	92.31
สังคมวิทยา	4	2	4	2	50.00

รวม

488

215

231

181

78.35

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษา ที่มารศรี ประสาทศิริและผู้วิจัยร่วมกันสร้างขึ้น มีรายละเอียดและขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วารสาร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวกับหุ่มยนต์ แนวคิด และหลักการที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนอาชีพ รวมทั้งหลักสูตรการเรียนการสอน บริการแนะแนวอาชีพในสถานบันอุปกรณ์ศึกษา สภาพศึกษาแรงงานระดับอุปกรณ์ศึกษาทดลองจนแนวคิด เกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระ

2. ผู้วิจัยนำแนวคิดที่ได้จากการสำรวจมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 หุ่มยนต์พัฒนาการทางค้านอาชีพของกินซ์เบอร์ก (Ginzberg) และ ชูเปอร์ (Super) กล่าวถึงการตัดสินใจเลือกอาชีพว่าด้วยคุณธรรมก่อนกว่าอาชีพที่เลือกแล้วไม่ น่ามาซึ่งความพอใจจะเข้ารับการฝึกฝนเฉพาะอาชีพก้านใด ก้านหนึ่งท่อไป และเนื่องจาก การเข้าศึกษาในสถานบันอุปกรณ์ศึกษาประเภทเจ้าของธุรกิจต้องมีภาระสอนคัดเลือก ซึ่งจากผล การวิจัยจำนวนมากพบว่าบุตรที่สอบเข้าไปศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในคณะวิทยาศาสตร์จะมีความต้องการกลับไปสอบคัดเลือกใหม่มากที่สุด และเมื่อสอบเข้าไปในคณะวิชาที่คน ทึ่งพอใจจะออกกลางคัน ส่วนใหญ่เป็นบุตรที่สอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยโดยรอบของการสอบคัดเลือกร่วมที่เลือกสอบในอันดับที่ 4 - 6

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนอาชีพ พนวจการวางแผนอาชีพเป็นกระบวนการ การวางแผนการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพที่คาดหวัง การเตรียมตัวนี้รวมถึงการฝึกฝน หรือศึกษาหาความรู้ ความสามารถเฉพาะอาชีพและการสำรวจทางานทำ

2.3 โครงสร้างการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยการจัดการ เรียนการสอนตามหลักสูตรในที่พัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุตรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาอาชีพ และกิจกรรมนิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นกิจกรรมในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุตรที่มีความสมบูรณ์ทั้ง ทางค้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจที่ไม่อาจให้ได้ในแวดวงการเรียนการ สอนในหลักสูตร

2.4 สภาพศึกษาแรงงานระดับอุปกรณ์ศึกษา ในปัจจุบันการรับสมัครบุคคลเข้า ทำงานนอกจากระบบอาชีการศึกษาซึ่งเป็นความรู้ ความสามารถเฉพาะท่าแห่งแล้วหน่วยงาน ยังระบุคุณสมบัติเพิ่มอีก เช่น ความรู้ในการใช้ภาษาทางประเทศ ความรู้ในการใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นทัน และในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน บุตรที่เกี่ยวข้องกิจกรรมที่สร้างเสริม ประสบการณ์ทางสังคมในขณะที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยและมีคุณภาพน่าเชื่อถือในเกณฑ์มาตรฐานจะมี

โอกาสได้รับคัดเลือกเข้าทำงานมากกว่าผู้ที่สำเร็จจากสถาบันอุปกรณ์ภาษาไทยให้คะแนนเฉลี่ยสูง
แก่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

จากเหตุผลและข้อมูลที่กล่าวข้างต้น ผู้จัดจึงได้กำหนดขอบเขตของการ
วิเคราะห์การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 เริ่มทั้งหมด
การเลือกศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ เป้าหมายทางอาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับ
ปริญญาตรีว่าหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วนิสิตนักศึกษาจะเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือศึกษาต่อ
และนิสิตนักศึกษาที่จะประกอบอาชีพมีความต้องการทางค้านอาชีพและมีการเตรียมตัวเพื่อ
ประกอบอาชีพอย่างไร ส่วนนิสิตนักศึกษาที่จะศึกษาต่อท้องการศึกษาที่ในสาขาวิชาใดโดย
แบบสอบถามในส่วนที่เกี่ยวกับการวางแผนเข้าสู่อาชีพ จะประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1. การเลือกเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์

2. เป้าหมายทางอาชีพ ความต้องการทางค้านอาชีพและการศึกษา ของ
นิสิตนักศึกษาภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

3. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพของนิสิตนักศึกษาที่มีเป้าหมายจะประกอบ
อาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา ชั้นแบ่งออกเป็น 3 คัน

3.1 การศึกษาหาความรู้ ความสามารถที่ก่อให้ในหลักสูตร เป็น
พฤติกรรมการศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยที่หลักสูตรก่อให้แก่ การพยาบาลนักศึกษา
เล่าเรียนเพื่อให้ได้เกรดสูง ๆ การลงทะเบียนเรียนในรายวิชาในหมวดวิชาบังคับหรือวิชา
เฉพาะและวิชาเลือก

3.2 การศึกษาหาความรู้ ความสามารถที่เห็นอกเหนือจากที่ก่อให้ใน
ในหลักสูตร เป็นการศึกษาหาความรู้ ความสามารถที่เห็นหรือฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติม
จากความรู้ ความสามารถเฉพาะอาชีพที่ได้จากการศึกษาเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย การทดลอง
ฝึกปฏิบัติงาน ในอาชีพที่ต้องการประกอบรวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัย

3.2 การศึกษาหาความรู้ในการทำงานท่า เป็นการศึกษาหาความรู้ใน
การสมัครงาน ได้แก่ การกรอกใบสมัคร การสอบสัมภาษณ์ เป็นต้น ตลอดจนการรู้จักแหล่ง
ข่าวการรับสมัครงานและการติดตามข่าวการรับสมัครงาน

3. สำรวจรายชื่ออาชีพจากหนังสือการจัดประเทมานกรุงเทพฯ (ประเทศไทย)
(กรมแรงงาน : 2512) หนังสืออนุกรรมอาชีพ (กรมวิชาการ : 2526) และจากผลการ
สำรวจตลาดแรงงานระดับอุปกรณ์ภาษา จากประกาศรับสมัครงานทั่วไป ปี 2529 (สุกัญญา
สวัสดิเวทิน ม.ป.ป. : 25) เพื่อรับรู้รายชื่ออาชีพที่เป็นมาตรฐานและทันสมัยที่สุด

คลาสแรงงานในปัจจุบัน

4. นำแนวคิดและข้อมูลที่ได้จากช้อ 2 และ 3 มาสร้างเป็นข้อกระหง (Item) ในสื่อคัดลอกกับวัสดุประสงค์ของการวิจัย โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อค่าถ้ามีเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการประกอบอาชีพอย่างไร เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อค่าถ้ามีเกี่ยวกับการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษาประกอบด้วย 3 ส่วน

2.1 การเลือกเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 2 ข้อ

2.2 เป้าหมายทางอาชีพ ความต้องการทางค้านอาชีพและการศึกษาของนิสิตนักศึกษาภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 15 ข้อ

2.3 การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพของนิสิตนักศึกษาที่มีเป้าหมายจะประกอบอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็นข้อค่าถ้าในแต่ละค้าน ดังนี้

2.3.1 การศึกษาหาความรู้ ความสามารถที่ก้าวหน้าไว้ในหลักสูตร จำนวน 5 ข้อ

2.3.2 การศึกษาหาความรู้ ความสามารถพิเศษอุทิศตนให้ก้าวหน้าไว้ในหลักสูตร จำนวน 4 ข้อ

2.3.3 การศึกษาหาความรู้ในการทำงานทำ จำนวน 4 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง

6. การทดลองใช้ (Try - out) แบบการทดลองใช้ออกเป็น 2 ครั้งดังนี้

6.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้นิสิตนักศึกษาจำนวน 10 คนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างทดลองทำ ทั้งนี้เพื่อสำรวจค่าตอบที่อาจเป็นไปได้ก่อนเนื่องจากค่าตอบที่ผู้วิจัยก้าวหน้าให้ในข้อค่าถ้า ตรวจสอบความถูกเจนของข้อความ ความหมายของภาษาที่ใช้และปัญหาในการตอบ โดยในแบบสอบถามในแต่ละข้อที่เป็นแบบเลือกตอบผู้วิจัยจะให้ตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบนอกเหนือจากตัวเลือกที่ให้ไว้และเมื่อกลุ่มตัวอย่างทดลองใช้แล้วคุณทำแบบสอบถามเสร็จแล้วผู้วิจัยให้ทำการสัมภาษณ์เพื่อขอทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของค่าแนะนำในการทำ ข้อความในข้อค่าถ้า ตัวเลือก

ที่กำหนดให้ มุ่งหมายในการตอบกลับจนถูกพร่องอื่น ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงให้เหมาะสมและทำการปรับแก้

6.2 นำแบบสอบถามที่ทำการปรับแก้จากการทดลองใช้ครั้งแรกมาขั้นตอนในข้อ 6.1 ไปทดลองใช้กับนิสิตนักศึกษาจำนวน 15 คน เพื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) ในส่วนที่เป็นการเตรียมค่าเพื่อประกอบอาศัยของนิสิตนักศึกษาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (α - Coefficient) ซึ่งพัฒนาโดยครอนบาก (Cronbach 1970 : 161) ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α คือ สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

K คือ จำนวนข้อค่าถามในแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถามทั้งฉบับ

หากคำสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.83 ทำให้ผู้วิจัย

มีความมั่นใจว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีคุณภาพและเชื่อถือได้

7. นำแบบสอบถามที่ทำการปรับแก้แล้วจากข้อ 6.2 ไปจัดทำแบบสอบถามฉบับจริงที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อค่าถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระ จำนวน 6 ข้อ ໄคแก๊อกระหว่างที่ 1,2,3,4,5 และ 9

ตอนที่ 2 ข้อค่าถามเกี่ยวกับการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

2.1 การเลือกเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 3 ข้อ ໄคแก๊อกระหว่างที่ 6,7 และ 8

2.2 เป้าหมายทางอาชีพ ความต้องการทางค้านอาชีพและการศึกษาของนิสิตนักศึกษาภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 15 ข้อ ໄคแก๊อกระหว่างที่ 10 ถึงข้อระหว่างที่ 25 (ยกเว้นข้อระหว่างที่ 17)

2.3 การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพของนิสิตนักศึกษาที่มีเป้าหมายจะประกอบอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษา ไกด์เก็ตของระดับที่ 17 เป็นแบบมาตรฐานส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วยข้อคิดเห็นย่อย 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ค้าน คันนี้ คือ

2.3.1 การศึกษาหาความรู้ ความสามารถที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
จำนวน 4 ข้อ

2.3.2 การศึกษาหาความรู้ ความสามารถพิเศษนอกเหนือจากที่
กำหนดไว้ในหลักสูตร จำนวน 3 ข้อ

2.3.3 การศึกษาหาความรู้ในการทำงานท่า จำนวน 3 ข้อ
โดยในนิสิตนักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเองความมากน้อย
ของการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพในแต่ละค้าน แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คันนี้

5 (ทรงมากที่สุด)	หมายถึง	ข้อความที่ทรงกับพุติกรรมมากที่สุด
4 (ทรงมาก)	หมายถึง	ข้อความที่ทรงกับพุติกรรมมาก
3 (ทรงปานกลาง)	หมายถึง	ข้อความที่ทรงกับพุติกรรมปานกลาง
2 (ทรงน้อย)	หมายถึง	ข้อความที่ทรงกับพุติกรรมน้อย
1 (ไม่ทรงเลย)	หมายถึง	ข้อความที่ไม่ทรงกับพุติกรรมเลย

8. เนื่องจากการวิจัยครั้นนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ พบว่ารูปแบบของแบบสอบถามในค้านการจัดหน้า สืบของนมิกพิมพ์และการระบุวันส่งกลับมีผลทดสอบอัตราการตอบกลับของแบบสอบถาม (Patterson and Tinker 1970) โดย อุทุมพร ทองอุไห 2520 : 17 , สุชารา กัทรากุลวรรณ 2531) ผู้วิจัยจึงจัดรูปแบบของแบบสอบถามเป็นแบบพิมพ์จัดหน้าคู่กับนมิกพิมพ์สีน้ำเงินบนกระดาษพิมพ์สัน (ชนิด A.4) สีขาว พร้อมหงะระบุ "โปรดส่งคืนโดยเร็วที่สุด"

การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ลักษณะคือ

1. ข้อมูลจากการเบียนประวัติส่วนตัว ผู้วิจัยนำหนังสือແນະนำทัวจากบัญชีพิเศษฯไปยังป้ายทะเบียนคณะวิทยาศาสตร์ สำนักทะเบียนและประมวลผลและกองบริการการศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อขอคัดลอกข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ - นามสกุล ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ อันกับการเลือกสอบเข้าคณะวิทยาศาสตร์ ประวัตินิภានการค้าเพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์โดยแบบจกหมายนำเพื่อเช็คแจงข้อมูลหมายและความสำคัญในการตอบแบบสอบถามไปยังนิสิตนักศึกษาตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ໄคปรับใช้ให้เหมาะสมในการวิจัย ถึงที่ปรากฎไว้ในตารางที่ 3

เริ่มเก็บข้อมูลทั้งแท่งวันที่ 20 เมษายน 2532 จนถึงวันที่ 22 มิถุนายน 2532 โดยทำการติดตามแบบสอบถาม 2 ครั้ง ทึ้งช่วงระยะเวลาในการติดตามแบบสอบถามประมาณ 3 สัปดาห์ รวมระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 63 วัน จำนวนแบบสอบถามที่ໄคปรับกลับคืน 184 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.65 และสามารถนำไปใช้จำนวน 181 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.35 (รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนแบบสอบถามที่ໄคปรับกลับคืนแยกตามสาขาวิชาเอก แสดงไว้ในตารางที่ 3)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSS^X - Statistical Package for the Social Sciences)

1. ข้อมูลส่วนตัวของนิสิตนักศึกษา เช่น เพศ อายุ ฯลฯ เพื่อบรรยายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษา

2.1 การวางแผนเข้าสู่อาชีพโดยทั่วไปวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ อัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 การเปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพแบ่งวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน

2.2.1 เปรียบเทียบเป้าหมายทางอาชีพของนิสิตนักศึกษาจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว อันได้แก่ เพศ อันคับการเลือกสอบเข้าและสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว อันได้แก่ รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบุคคลากร อาชีพของบุคคลและอาชีพของมารดา คุณค่าไคสแควร์ (chi - square)

2.2.2 เปรียบเทียบอาชีพที่นิสิตนักศึกษาท้องการประกอบมากที่สุด คืออาชีพที่ทองการประกอบในอันดับที่ 1 จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว อันได้แก่ เพศ อันคับการเลือกสอบเข้าและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อันได้แก่ รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบุคคลากร อาชีพของบุคคลและอาชีพของมารดา คุณค่าไคสแควร์ (Chi - square)

2.2.3 เปรียบเทียบการเรียนรู้เพื่อประกอบอาชีพของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว อันได้แก่ เพศ อันคับการเลือกสอบเข้า คุณค่าที-test (t - test) และจำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อันได้แก่ รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบุคคลากร อาชีพของบุคคลและอาชีพของมารดา คุณค่าเอฟ-test (F - test) หากพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่คุยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe's method)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระ วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และอัตราส่วนร้อยละ

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะงานที่ทำและความรู้ ความสามารถที่ใช้ในอาชีพ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ตามคำอธิบายของแทคละอาชีพจากหนังสือการจัดประเพณีอาชีพ (ประเทศไทย) ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้
มีความรู้มาก หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะงานหรือความรู้ ความสามารถที่ใช้ในอาชีพที่ทองการประกอบไคลส์มบูร์มากกว่า 1 ค่าตอบจากคำอธิบายของอาชีพ

มีความรู้ปานกลาง หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะงานหรือความรู้ ความสามารถที่ใช้ในอาชีพที่ทองการประกอบไคลส์มบูร์ 1 ค่าตอบจากคำอธิบายของอาชีพ

ไม่มีความรู้เลย หมายถึง การที่นิสิตนักศึกษาตอบค่าจาม เกี่ยวกับลักษณะ
งานหรือความรู้ ความสามารถที่ใช้ในอาชีพ
ที่ก้องการประกอบไม่ทรงกับค่าอัธยาษของอาชีพ

2. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพของนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของเบสท์
(Best 1981 : 184) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ การเตรียมตัวสูง ปานกลางและทำ
ตามค่าเฉลี่ย คั่งนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.00 - 5.00 หมายถึง มีการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพใน
ค้านนั้นสูง

คะแนนเฉลี่ย 3.00 - 3.99 หมายถึง มีการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพใน
ค้านนี้ปานกลาง.

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.99 หมายถึง มีการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพใน
ค้านนั้นทำ

ศูนย์วิทยบริการ
อุดมศึกษานครราชสีมา